

OR LANDALÆRUNI

Niðanfyrir standa nøkur kend növn úr landalærni; men vit hava blandað bókstavarnar saman, so einki skil er á növnunum. Aftanfyrir stendur, hvørt növnini merkja.

TNLBEDAR	= land
ETDBPAUS	= nøvudsstaður
TRKULO	= oyggj
NADEUG	= á
PYMLSOO	= fjall
AENGO	= innsjógur
ADPKRNO	= landoddi
ADUMRNES	= sund

E.s. øll növnini eru at finna í Europu.

— Lógir eru vanliga nakað, ein hefur til tilíkt, ein ikki hefur lovti til!

Rok. Móti morgni á stevnuni var rok í dansstovu. Sýslumaðurin kom hagar við einum politimanni. Hann bað politimannin standa uttanfyri og telja, meðan hann fór inn at blaka út.

Eina løtu seinri kemur hin fyrsti út gjøgnum dymar.

— Ein, telur politimaðurin.

— Halt kjaft, svarar sýslumaðurin.

— EIN eigur altíð at hava sína egnu meiningar, men tað er praktiskt at lata tær líkjast meiningum hjá øðrum so nógv sum gjørligt.

— Tann kvinnan, eg gifti meg við, skal fyrst og fremst vera móður — Eigur tú ónga móður?

Atomvisindamenninir vita meir og meir um minni og minni.

TAÐ ER VERULEIKI

AT einasta lutverk »sjálfstýris-landsstýrisins« í tunnelmálinum í Norðoyum hefur verið at boð í tunnelgerðina út og brotið tilboðini upp, tá tey lógu á landsstýrisborðinum — eins og tað er veruleiki, at leiðandi landsstýrispolitikkarar einans hava vist hesum máli andstygd.

segði amerikanarin stillisliga. »Tað var bert atlanin, at eg skuldi vísa tykkum leiðina til Boston.« Tað líkast gamla Rodney,« helt hin fyrri. »Hann kann ikki so frægt, sum fara tvørtur um Atlantshavið uttan at renna seg inn í eitt týskt slag-skip. Vit plaga altíð at gera alt fyrri gestir okkara — og alt er ókeypis. Í morgin verður fyrverkari.« Tað er ógvuliga vakurt gjørt av tykkum,« segði amerikanarin. »Men minst til, at tað tíverri ikki verður so flott, sum vit fegin vildu gjørt tað,« helt bretin fram. »Vit hava jú ikki fingið stundir til at fáa nýggja útgærd í try ár. Vit eru gamlir, men tá skulu tit fáa okkurt gott at siggja í morgin. Tá hæsir jassarnir byrja at tosa.« Hann peikaði móti kanóntorninum, hvønn mánningin hevði venjing. Tað sýntist sum ein ræðulig hótta, tá tær ræðulugu 16-tumma kanónirnar vórðu hevjaðar upp í loft.

Í somu løtu stóð admiral Lütjens og hugdi runt um seg, áðrenn hann helt fram: »Minir harar. Ongin minkandi dagsljósinum. Nakrir hildu bert fram at sova, teir sum

vit móti tveimum slagskipum og vunnu ein stórvingur í sigur. Nú standa vit aftur framman fyri tveimum slagskipum, og stríðs- megi okkara er ikki minna tað minsta sındrið. Vit kunna sokka hetta skipið King George V saman við hesum admiralinum Tovey. Vit kunnu fáa Rodney at flygja eins og Prince of Wales. A dogurðatið í morgin kunnu so nógvir u-bátar verða samlaðir um okkum, at ongín torir herja á okkum. Vit kempa ikki nakran vónleysan bardaga. Vit kempa fyri sigrinum. Fyri hin týska flotan, fyri Týskland og fyri foraran.« Tað sýntist sum hövdu orð hansara havt nakað at tíða. Yvirmenninir ressaðust og Lindemann hugdi at klökkuni. »Bert ein hálvan tíma dagsljós enn, segði hann. »Eg skal syrgja fyri, at matur verður deildur út til manningina, áðrenn skipið verður myrkalagt.« »Tygum eru ein chefur, sum tonkir uppá alt, Lindemann,« segði Lütjens. Og tann seinasta matin fekk manningin, sum var á varðhaldi í tí minkandi dagsljósinum. Nakrir hildu bert fram at sova, teir sum

høvdu frivakt aftaná loftalopið, sum bert hövdu tveitt seg niður á dekkið í longsi eftir at sleppa at sova. Nakrir ótu bert eitt sindur og aftur aðrir ótu alt við góðum matarlisti. Men teir, sum stríddust niðri í botninum á skipinum fyrri at vala um skaðan, teir fingi ikki stundir til at eta ella at sova. Men myrkið kom so brátt frá tí gráa himmalinum, at tann hálvi tímin var alt ov lítið — ávarðingargylini dundu gjøgnum alt skipið. Teir, sum illa vildu sova, og sum ikki vaknaðu, vórðu bert vaktr við einum sparki. Frá talirörnum, ljóðaði bóðini inn til teirra, sum stóðu í bestikkurminum: Oyðari á stýriborðs bógi, og beint aftaná kom tað eisini: Oyðari á bakborðs bógi. Uttanfyrir varð tað myrka skipið knappliga upplýst av ljósinum frá minni kanónum. Skotini dundu, og hetta varð byrjanin til eina ræðuliga nátt. So við og við, sum klokkipunnurin spakuliga mól um urskivuna kom eitt alarmlyd fyrri og annað eftir. »Oyðari á bakborðs síðu. Oyðari á stýriborðs síðu.«

(Framhald.)

Í DAG

Frá lögtinginum

Yvirtøka av Skipafelagnum

Seinasta dagin, tingið var saman á hesum sinni, legði Kjartan Mohr, lögtingsmaður, fram uppskot um, at lögtingið skuldi seta 390.000 kr. í flogfelag, har Skipafelagið Føroyar er ein av høvudsagnarunum.

Uppskotið var sett fram í slíkum líki, at tað als ikki kundi fremjast á tingi, sjálvt um uppskotsstillarin vildi hava málið avgreitt sama kvöldið; men hetta var í fyrsta lagi ógjørligt av tí, at tingið als ongan pening hevur til slíkt endamá, fyrr enn nýggj figgarlóg er gjord.

Undir viðgerðini av málinum høvdu nakrir tingmenn orðið; teirra millum Sigurd Joensen, lögfrøðingur, sum meinti, at tingið nú hevði sett nóg mikið av peningi í meira privat feløg uttan at hava nakran ávirkan ella avgerðarrætt í hesum somu feløgum.

Sigurd Joensen helt fyrri, at uppskotsstillarin heldur skuldi verið kominn við einum uppskoti um, at landið yvirtók Skipafelagið Føroyar — tað hevði verið betri skil og meira meining í.

STEDGJØÐ DÝRTIÐINI

segdu einstakir av teimum sokallaðu »sjálfstýrisflokunum« undan seinasta lögtingsvali.

Somu menn hava skjótt rátt fyrri borgum í tvey ár. Eingin dýrtið er steðga, nei, hon skolar yvir landið sum óngastið áður. »Sjálfstýrislandsstýrið« hevur til fulnar prógvað, at tað her, eins og á flest øllum øðrum økjum, ikki er fort fyrri at stjórna landinum við skili.

Dýrtiðin fossar inn yvir landið, peningavirðið er alsamt minandi, og torforari verður fyrri hvønn dag hjá fólki at fáa endarnar at rökka saman í dagliga húsarhaldinum.

Javnaðarmenn sigja:

STEDGJØÐ DÝRTIÐINI!
Og javnaðarmenn, sum seta vælferð fólksins sum fremsta mál á politisku skrá síni, vilja ikki himprast við at fremja tey tiltøk, ið skulu steðga dýrtiðini, so tað aftur fer at bera til at fáa endarnar at rökka saman — og soleiðis at tað av sonnum verður boitt um livilíkindi fólksins.

Ti fylkjast fólki um javnaðarflokkinn — eisini hin 22. september, tá ið farið verður til valborðið at kjósa fólkatingsmenn!

STIGVISA AFTURGJÖNDIN

Mikla lyfti tjóðveldisflokksins undan seinasta vali var at frígera okkum fyrri danskan pening, her- vald og mangt annað. Síðan tjóðveldismenn komu í landsstýri er stutt sagt lítið og einki hent; tað áhugavert er at minnast á stóru orð »14.septemberse undan seinasta vali

um hetta og onnur evni. Vit endurtaka hetta litla brot úr blaðnum undan valinum:

»... Hetta varð gjørt árið 1948, og frá tí ári og til nú hefur alt borðið at tí borði, at hetta land og fólk okkara meir og meir kemur undir uttendska fyrstioðu — bæði stjórnlárga, vinnuliga, tjóðskaparlaga — og nú eisini hernáðarlaga. Henda stígvisa og — sum tað sýnist — miðvís afturgjöld — er ikki í minking, men nógv heldur í vøkstri ...«

Veitst tú

AT tað vóru fólkalokksmenn, sum undir krígunum bæði fjølliga og seint greiddi fólki frá, at aftaná kriggið fóru dansku peningaseðlarnir einki vírið at hava; tí raddi um at brúka pengar; mong gjördu tað og síta skuldabundin við sama lag.

AT insektaveingir eru gjördir av tveimum húðalegum; luftbráar ganga gjøgnum logini og gera, at veingirnir verða sterkir og lættir at arbeiði við.

AT visindaligar kanningar eru komnar til tað útslit, at amerikansku kvinnurnar í meðal gráta hvønn 20. dag, meðan tær flenna umleið 100 ferðir um dagin.

AT enska skaldið Shakespeare av spanska skaldið Cervantes doyðu báðir 23. april 1616, men hóast tað doyðu teir ikki sama dag, tí Bretland brúkti juliarska almanakkan og Spania tann gregorianska.

AT gas — hetta lættsveimandi, netlíka tilfarið, sum verður gjørt úr silki, ull ella lin — hefur fingið navn eftir býnum Gaza á markinum millum Israel og Egyptaland.

SØKKIÐ BISMARCK!

eftir C. S. FORESTER
umsett hefur MICHEL NIELSEN

(Framhald)

HMS. RODNEY

Og hevði hann sæð Rodney, meðan hann í hesi løtu pløgdi seg fram gjøgnum sjógvin móti honum, hevði hann helst ikki kent hana